

I EDITORIAL

Speciální číslo věnované Gestalt psychoterapii potvrzuje oblibu tohoto psychoterapeutického směru v našich končinách. Dlouhodobě působí v ČR několik vzdělávacích institutů poskytujících akreditovaný Gestalt psychoterapeutický výcvik, pořádají se konference a workshopy, vychází odborná literatura v češtině a vznikají různé aktivity s cílem sdružovat absolventy výcviků.

Když jsme v redakční radě zvažovali vydání čísla věnovaného Gestalt psychoterapii, měl jsem trochu obavy, zda se nám ho podaří naplnit. Mezi Gestalt psychoterapeuty je sice řada odborníků, kteří mohou svými příspěvky oslovit jak další členy Gestalt komunity, tak psychoterapeuty z jiných směrů, publikační činnost je však spíše vzácností. O to více jsem byl překvapen velkým množstvím obdržených článků. Některé zajímavé příspěvky se do aktuálního čísla ani nevešly a můžeme se na ně těšit v číslech nadcházejících.

Publikované texty jsou tematicky hodně rozmanité a potvrzují široký záběr zájmu současné Gestalt psychoterapie. Jan Roubal se věnuje univerzálně důležitému tématu terapeutické změny a zaměřuje se zejména na vlastní porozumění terapeuta tomu, co se v terapii odehrává a jaká je jeho úloha v takové procesu. Michal Perníčka zpracoval téma setkání v psychoterapii, přičemž přináší shrnutí původního kvalitativního výzkumu zaměřeného na epizody zvláštní blízkosti mezi terapeutem a klientem, které se v teorii Martina Bubera nazývají momenty Já-Ty. Tím vlastně doplňuje článek Jana Roubala, protože podobné momenty mají

v psychoterapii vysoký potenciál navodit terapeutickou změnu. Můj vlastní příspěvek se věnuje situacím, kdy je trauma přítomné na obou stranách dialogu, a nabízí zamyšlení nad tím, jak mohou traumatizovaní terapeuti pracovat s podobně traumatizovanými klienty. Sylvie Tichotová se zabývá interakcí klienta a terapeuta v terapeutickém poli, do kterého klient přináší emoce, které jsou pro terapeuta z různých důvodů těžké. Adam Suchý prezentuje vlastní pohled Gestalt psychoterapeuta na problematiku transsexuality, přičemž vychází ze svých bohatých zkušeností z psychodiagnostické a psychoterapeutické práce s pacienty s poruchami pohlavní identity. Tomáš Andrášik představuje možnosti integrace aplikovaného dramatu do Gestalt psychoterapie a seznamuje nás s inspirativním konceptem Gestalt Theatre.

V sekci „Diskuse“ přinášíme shrnutí základních principů Gestalt psychoterapie od Antona Poláka. Hlavním přínosem tohoto příspěvku je však autorovo zamyšlení nad stavem Gestalt psychoterapie po třiceti letech vývoje v České republice a nad neřestmi některých Gestalt terapeutů, jako jsou například nezáměr o teorii, technologický přístup, sklony k interpretování nebo pokusy o necitlivé spojování Gestalt psychoterapie s přístupy, které nejsou v souladu s jejími základními principy a světovým názorem. Mimo rámec Gestalt psychoterapie můžete ještě v závěru tohoto čísla najít recenzi od Pavla Kaliny představující knihu Šílenství a civilizace od Andrewa Sculla.

Věřím, že podobné počiny, jako je toto speciální číslo, jsou pro budoucnost Gestalt

psychoterapie velmi důležité. Ukazují, že se jedná o teoreticky dobře zakotvený psychoterapeutický směr s velkým rozsahem aplikačních možností. Jako každý terapeutický směr i Gestalt psychoterapie prochází přirozeným vývojem. Stojí stále pevně zakotvená v základech, které položili její průkopníci před bezmála sedmdesáti lety, a zároveň se dokázala přizpůsobit současným trendům a je směrem plně mo-

derním a široce uplatnitelným v podmínkách 21. století. Některé z těchto trendů dovedla dokonce předvídat nebo ovlivnit.

Přeji všem čtenářům inspirativní čtení a Gestalt psychoterapii více publikační činnosti, protože zkušenosti z dobré praxe je třeba sdílet.

Za redakční radu

Michal Černík